



Drammens Tidende
4/7-1900

Den saakaldte "Olavsdag"

blev, som bekjendt, i særlig Grad "Indstiftet" af Bj. Bjørnson. Det stede for ikke ret mange Aar tilbage. Digteren havde undfanget Tanken om, at "Olavsdagen", som indtil da ingen havde tænket nogen Opmerksomhed, burde gjøres til en stor national Festsdag. Og Bjørnson lagde meget Arbejde i at gjøre Folk bekjendt med "Dagen". Gjennem talrige Avisartikler søgte han at "løste den frem". Allerede Bjørnson drev Olavsdags-Skriveriet paa en saadan Maade, at det skinnede klart igjennem, at det var Partiformaal, som skulde tjenes. Han stod jo dengang i intim Forbindelse med de Bedende inden Venstre. Og det sidste er det, som bekjendt, indtraadt Spaltning mellem Digteren og disse "Bedende". Og dette igjen har medført "Olavsdagens" aabenbare Afstøring — ikke som national Festsdag, men som den gamle Stenstens Dag. Bj. Bjørnson sparkes nemlig nu væk fra den Olavsfest, han selv har stiftet! Han er blevet de Steenste til Forargelse. Og Hr. Wegelsen paatager sig som Hellig Olavs Befuldmægtigede at betyde Bjørnson, at hans Nærvær bare spolerer Andagten. Digteren erholder ingensomhelst Indbydelse. Og da han telegrafisk forespørger om Programmet, faar han efter flere Dages Venten Brevet om, at — "Wegelsen antagelig kom". Dette uagtet Bjørnson tidligere har været nævnt som Taler ved Festen. Bjørnson erklærer selv, at han tænker, Wegelsen staar bag. Det er "B. S.", som oplyser dette. — Hele Historien er yderst karakteristisk for den Maade, hvorpaa de sidste Dages nationale Helge omgaaes med det Nationaltankens Klenodie, hvis specielle Bøgtene de søger sig at være. Hvid Hellig Olav stod op af sin Grav, og fik se den Steenste Jægletrups Jagter paa sin "Dag" og særlig Hr. Wegelsens Udbrivning af Bjørnson, fordi han ikke længer vil bøie Knæ for de Gjenreiste — alt sammen i den gamle Helgens Navn — da vilde visse Hellig Olav se, endda han skal have været en alvorlig Mand. (Drebl.)